

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rei Poenitentis Simplex Et Hvmilis Confessio

Coloniae Vbiorvm, 1645

CAP. XXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10133

ram ; incitabam , impellebam voluntatem meam ad volendum, ad currendum, at illa votis meis non respondebat. nam quod volebam bonum, hoc non agebam ; quod oderam malum, illud faciebam. quod ideo mihi evenire, ipse etiam sensi, ut meo exemplo discerem, diabolicis suggestionibus non ita facilem ad me aditum præbere, neque eo me præcipitem dare, unde non sit mihi liberum, cum velim, exire.

C A P. XXXIX.

VErum, cum hoc tam grave tamque severum animadversionis genus ab ira indignationis tuæ in me prodire non ignorarem, ex omnibus medullis & intimis cordis mei has tibi preces & supplicationes edebam : Ut quid Deus recessisti longe, despicias in opportunitatibus, in tribulatione ? obsecro, Domine, ne obliviscaris in finem ; respice in adiutorium meum, cum sit nemo, qui me possit eruere de lacu miseriæ, & de luto faciis, ubi totis animæ vestigiis inhæreo, nisi tu Deus virtus salutis meæ : quod si me dereliqueris, quo confugiam ? unde auxilium expetam ? ab hominibus ne ? à meisne viribus ? satis jam satis meo malo didici, quantum sit in illis firmitatis ac roboris ; nam cum, eisdem confisus, sursum ad te niterer, non tam ascensum mihi paravi, quam ruinæ periculum struxi. quamobrem bonum est mihi, adhærere tibi, ponere in te Deo meo spem meam ; ad quem nemo potest venire, nisi tu ipse traxeris eum : trahe igitur me post te ; curram in odorem fragrantis misericordiæ tuæ : recordare, cujus sim condicionis
atque